

5. Do kategorii handlowej IV powinny być zaszeregowane bary samoobsługowe, z wyjątkiem barów w pociągach oraz na terenach o utrudnionych warunkach prowadzenia placówek gastronomicznych — nie odpowiadające warunkom przewidzianym dla kategorii handlowej III — mające wystrój i wyposażenie wewnątrz części handlowej o typowym standardzie, ograniczony asortyment popularnych wyrobów kulinarnych, dostatecznie sprawna obsługa oraz dostateczny standard sanitarny.

6. Do kategorii handlowej V powinny być zaszeregowane pozostałe punkty gastronomiczne, mieszczące się w wyodrębnionych pomieszczeniach obiektów stałych nie spełniających wymagań przewidzianych dla zakładów gastronomicznych, w nie wyodrębnionych pomieszczeniach obiektów stałych lub ruchomych o przeznaczeniu niegastronomicznym, w obiektach tymczasowych lub barobusach — wyposażone w niezbędne urządzenia i sprzęt do produkcji i samoobsługowej sprzedaży oraz odpowiadające minimalnym wymaganiom sanitarnym określonym w odrębnych przepisach.

§ 5. Szczegółowe warunki zaszeregowania placówek gastronomicznych do kategorii handlowych oraz przedmiot działalności poszczególnych rodzajów placówek gastronomicznych określają odrębne przepisy.

§ 6. 1. Zaszeregowania placówek gastronomicznych do rodzaju i kategorii handlowej dokonują:

- 1) naczelnicy gmin (miast i gmin), prezydenci i naczelnicy miast lub naczelnicy dzielnic — jeżeli chodzi o zakłady gastronomiczne kwalifikujące się do kategorii handlowej IV oraz punkty gastronomiczne, wymienione w § 3 ust. 2 pkt 2 lit. d),

2) terenowe organy administracji państwowej stopnia powiatowego — jeżeli chodzi o pozostałe placówki gastronomiczne.

2. Zaszeregowania wagonów restauracyjnych, restauracji i bufetów na statkach żeglugi przybrzeżnej i śródlądowej oraz barów i bufetów w pociągach dokonują terenowe organy administracji państwowej stopnia powiatowego właściwe ze względu na siedzibę jednostki organizacyjnej, do której placówki te należą.

§ 7. Jeżeli właściwy terenowo organ administracji państwowej stwierdzi, że placówka gastronomiczna nie odpowiada warunkom przewidzianym dla kategorii handlowej, do której została zaszeregowana — wydaje decyzję o zaszeregowaniu placówki do odpowiednio niższej kategorii handlowej.

§ 8. Rodzaj i kategoria handlowa placówki gastronomicznej powinny być uwidocznione na jej szyldzie, pieczęci firmowej, jadłospisach i innych drukach firmowych.

§ 9. Właściwe terenowo organy administracji państwowej dokonają niezwłocznie weryfikacji wszystkich placówek gastronomicznych oraz ustalą rodzaj i kategorię handlową.

§ 10. Traci moc zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 31 lipca 1963 r. w sprawie przedmiotu działalności i rodzajów zakładów gastronomicznych (Monitor Polski Nr 61, poz. 311).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: *E. Sznajder*

172

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 12 lipca 1974 r.

w sprawie uznania za rezerwały przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Taborzy” obszar lasu o powierzchni 17,21 ha w Leśnictwie Kuzie Nadleśnictwa Nowogród, położony w gminie Zbójna, w powiecie kolneńskim województwa białostockiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1970—1980 jako oddziały lasu 212 c, d. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu boru sosnowo-świerkowego naturalnego pochodzenia na obszarze Puszczy Kurpiowskiej.

§ 2. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Boczki” obszar lasu o powierzchni 108,83 ha w Leśnictwie Boczki Nadleśnictwa Gołdap, położony w gminie Dubeninki, w powiecie gołdapskim województwa białostockiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1970—1980 jako oddziały lasu 85 c, d, f, g, i, l, m, n, 86, 144 c, d, f, g, h, i, j, k, 145, 146. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu Puszczy Rominckiej z kilkoma dobrze wykształconymi zbiorowiskami leśnymi.

§ 3. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Mecharcz Wielki” obszar torfowiska wraz z borem bagiennym o łącznej powierzchni 146,72 ha w Leśnictwie Hajnówek

Nadleśnictwa Gołdap, położony w gminie Gołdap, w powiecie gołdapskim województwa białostockiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1970—1980 jako oddziały lasu 95 o, p, 96 c, d, f, g, h, i, 97 m, n, o, p, r, s, 155 c, g, 156, 157, 158 a, b, h, i, 214 b, c, d, f, g, h, 215 a, b, c, d, f, g, 216 a, b, c, d. Celem ochrony jest zachowanie torfowiska wraz z borem bagiennym i stanowiskami wielu rzadkich gatunków roślin.

§ 4. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Dęby Wilczkowskie” obszar lasu o powierzchni 1,62 ha w Leśnictwie Wilczkowo Nadleśnictwa Szczecinek, położony w gminie Szczecinek, w powiecie szczecineckim województwa koszalińskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1970—1980 jako oddziały lasu 169 f, g. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu lasu liściastego ze stanowiskiem rzadkiej rośliny złoci pochwo-listnej.

§ 5. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Czarnówek” obszar jeziora Czarnówek o powierzchni 11,88 ha, położony w gminie Złocieńiec, w powiecie drawskim województwa koszalińskiego, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Państwowe Gospodarstwo Rybackie Złocieńiec. Celem ochrony jest zachowanie jeziora lobeliowego z roślinami reliktowymi.

§ 6. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Kielpino” obszar jeziora Kielpino o powierzchni 49,38 ha, położony w gminie Wierzchowo, w powiecie szczecineckim województwa koszalińskiego, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Państwowe Gospodarstwo Rybackie w Szczecinku. Celem ochrony jest zachowanie jeziora lobeliowego z roślinami reliktowymi.

§ 7. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Szare” obszar jeziora Szare o powierzchni 8,30 ha, położony w gminie Bobolice, w powiecie koszalińskim województwa koszalińskiego, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Państwowe Gospodarstwo Rybackie w Międzyzdrojach. Celem ochrony jest zachowanie jeziora lobeliowego z roślinami reliktowymi.

§ 8. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Sośnica” obszar lasu o powierzchni 8,76 ha w Leśnictwie Otrzęp Nadleśnictwa Mirosławiec, położony w gminie Wierzchowo, w powiecie drawskim województwa koszalińskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1966—1976 jako oddział lasu 33 d. Celem ochrony jest zachowanie starodrzewu dębowo-bukowego o charakterze naturalnym z licznymi drzewami pomnikowymi.

§ 9. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Glinki” obszar lasu o powierzchni 15,70 ha w Leśnictwie Rudnica Nadleśnictwa Wałcz, położony w gminie Wałcz, w powiecie wałeckim województwa koszalińskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1965—1975 jako oddział lasu 242 h. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu lasu liściastego, zróżnicowanego na kilka charakterystycznych zespołów z licznymi drzewami pomnikowymi.

§ 10. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Podzamcze” obszar nieużytków rolnych o powierzchni 3,40 ha, położony w miejscowości Bychawa, w powiecie tuchawskim województwa lubelskiego, określony w ewidencji gruntów miejscowości Bychawa Podzamcze jako część działki nr 374/1, stanowiącej własność Państwa, zarządzanej przez Państwowy Fundusz Ziemi. Celem ochrony jest zachowanie zbiorowisk roślinności kserotermicznej.

§ 11. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Skamieniałe Miasto” obszar parcel leśnych z licznymi grupami skał o łącznej powierzchni 15,01 ha, położony w gminie Ciężkowice, w powiecie tarnowskim województwa

krakowskiego, określony w ewidencji gruntów miejscowości Ciężkowice jako parcele nr 2653/5, 2655/1, 2655/2, 2655/12, 2655/14, stanowiące własność Państwa, zarządzane przez Urząd Gminy w Ciężkowicach, oraz parcele nr 304/2, 304/3, 313/2, 315, 317/1, 318/1, 328/2, 328/4, 329/1, 329/2, 329/3, 329/4, 329 5, 331—333, 336/1, 363/1, 363/2, 367, 368/2, 390, 392, 393, 394 1, 394/2, stanowiące własność indywidualną. Celem ochrony jest zachowanie terenu z licznymi małowicznymi grupami skał o rzadko spotykanych kształtach, zbudowanych z piaskowca ciężkowickiego.

§ 12. Na obszarze rezerwatów zabrania się:

- 1) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego,
- 2) zmieniania stosunków wodnych bez uzyskania pozwolenia wodnoprawnego,
- 3) zbioru owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu,
- 4) zbioru ziół leczniczych oraz innych roślin,
- 5) pozyskiwania ściółki leśnej i pasania zwierząt gospodarskich,
- 6) niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin,
- 7) zanieczyszczania terenu i wzniesienia ognia,
- 8) niszczenia drzew i innych roślin,
- 9) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,
- 10) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,
- 11) wznoszenia budowli oraz zakładania i budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- 12) przebywania poza miejscami ściśle wyznaczonymi,
- 13) łowienia ryb wędką oraz sprzętem ciągnionym, z wyjątkiem jednorazowego w ciągu roku połowu ryb pod lodem na obszarze rezerwatów określonych w § 5, 6 i 7,
- 14) uprawiania sportów wodnych i kąpieli na obszarze rezerwatów określonych w § 5, 6 i 7,
- 15) niszczenia i uszkodzenia skał na obszarze rezerwatu określonego w § 11.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1974 r.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *T. Skwirzyński*

173

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 27 lipca 1974 r.

uchylające zarządzenie w sprawie ustalenia wzoru umowy o dzierżawę obwodu łowieckiego oraz zasad ustalania czynszu dzierżawnego za dzierżawę obwodu łowieckiego.

Na podstawie art. 14 ust. 8 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. z 1973 r. Nr 33, poz. 197) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyła się zarządzenie Ministrów Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz Rolnictwa z dnia 26 stycznia 1960 r. w sprawie ustalenia wzoru umowy o dzierżawę obwodu łowieckiego oraz zasad ustalania czynszu dzierżawnego za dzierżawę obwodu łowieckiego (Monitor Polski z 1960 r. Nr 21, poz. 103 i z 1964 r. Nr 58, poz. 276).

§ 2. Wzór umowy dzierżawy obwodu łowieckiego ustala odrębne zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1974 r.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *T. Skwirzyński*

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.